

Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός: Ο Κύριος στα ιερά Ευαγγέλια κήρυξε ολοφάνερα την ανάσταση των σωμάτων!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

**Αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού
Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως**

**Απόδοση στην νέα ελληνική
Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν Μητροπολίτης Δράμας)**

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=409771>

Αλλά και ο Κύριος στα ιερά Ευαγγέλια ολοφάνερα κήρυξε την ανάσταση των σωμάτων. Λέει, για παράδειγμα: «Όσοι κείτονται πεθαμένοι στους τάφους θ' ακούσουν τη φωνή του Υιού του Θεού και θ' αναστηθούν· όσοι έκαναν τα καλά έργα θ' αναστηθούν για τη ζωή, ενώ όσοι έκαναν τα κακά θ' αναστηθούν για την καταδίκη».

Κανέννας, λοιπόν, λογικός άνθρωπος δεν λέει ποτέ ότι στους τάφους κείτονται οι ψυχές.

Και ο Κύριος πιστοποίησε την ανάσταση των σωμάτων όχι μόνον με λόγια αλλά και με έργα. Πρώτα, βέβαια, με την τετραήμερη έγερση του Λαζάρου, που ήδη είχε διαλυθεί και μύριζε· μάλιστα, δεν ανήστησε ψυχή χωρίς σώμα, αλλά και το σώμα μαζί με την ψυχή· και όχι άλλο σώμα, αλλά το ίδιο που είχε διαλυθεί.

Διότι, πώς θα γινόταν γνωστή και πιστευτή η ανάσταση του πεθαμένου, αν δεν διατηρούσε τα χαρακτηριστικά ιδιώματα που συνιστούν την υπόστασή της; Και το Λάζαρο βέβαια τον ανήστησε, για ν' αποδείξει τη θεότητά του και να βεβαιώσει τη δική του και δική μας ανάσταση, αν και (ο Λάζαρος) επρόκειτο πάλι να επιστρέψει στο θάνατο.

Ο ίδιος όμως ο Κύριος έγινε η πρώτη αρχή της τελείας αναστάσεως, η οποία δεν υποπίπτει στο θάνατο. Γι' αυτό και ο θείος απόστολος Παύλος έλεγε: «Εάν οι νεκροί δεν θ' αναστηθούν, ούτε ο Χριστός έχει αναστηθεί. Επομένως, η πίστη μας είναι μάταιη και βρισκόμαστε ακόμη μέσα στις αμαρτίες μας».

Και λέει ακόμη: «Αναστήθηκε ο Χριστός, η αρχή για την έγερση των νεκρών».

Επίσης λέει: «Πρώτος βγήκε από τους νεκρούς».

Και ακόμη: «Αν πιστεύουμε ό τι ο Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε, με τον ίδιο τρόπο ο Θεός με τον Ιησού θα εγείρει και τους νεκρούς μαζί του».

Είπε τη φράση «με τον ίδιο τρόπο», όπως δηλαδή ο Κύριος αναστήθηκε. Και είναι φανερό ότι η ανάσταση του Κυρίου ήταν ένωση του σώματος, που έγινε άφθαρτο, και της ψυχής (διότι αυτά τα δύο είχαν χωρισθεί μεταξύ τους)· είπε μάλιστα (ο Κύριος): «Γκρεμίστε το ναό, και μέσα σε τρεις ημέρες θα τον ξανακτίσω».

Και το ιερό Ευαγγέλιο αποτελεί αξιόπιστο μάρτυρα ότι ννοούσε (με την παραπάνω φράση) το σώμα του.

Λέει, επίσης, ο Κύριος στους μαθητές του, που νόμιζαν πως βλέπουν φάντασμα: «Αγγίξτε με και γνωρίστε ότι εγώ ο ίδιος είμαι και δεν έχω αλλάξει· διότι (το φάντασμα) δεν έχει σάρκα και οστά, όπως βλέπετε να έχω εγώ».

«Και αφού είπε τα λόγια αυτά, τους έδειξε τα χέρια και την πλευρά του», και καλεί το Θωμά να τον αγγίξει. Επομένως, αυτά δεν είναι αρκετά για να βεβαιώσουν την ανάσταση των σωμάτων;

Λέει, επίσης, ο θεός απόστολος: «Πρέπει αυτό το φθαρτό (σώμα) να γίνει άφθαρτο και το ίδιο το θνητό (σώμα) να γίνει αθάνατο».

Και πάλι λέει: «Πεθαίνει (σώμα) φθαρτό και ανασταίνεται άφθαρτο· πεθαίνει ασθενικό και ανασταίνεται δυνατό· πεθαίνει άσημο και ανασταίνεται ένδοξο· πεθαίνει σώμα ψυχικό (δηλαδή υλικό και θνητό) και ανασταίνεται σώμα πνευματικό», δηλαδή άτρεπτο, απαθές, άύλο.

Το «πνευματικό» (σώμα) έχει αυτή την έννοια, όπως είναι το σώμα του Κυρίου, το οποίο μετά την ανάστασή του διαπερνά κλειστές πόρτες, δεν κουράζεται, δεν έχει ανάγκη από τροφή, ύπνο και πιότό.

Βεβαιώνει ο Κύριος: «θα είναι (μετά την ανάσταση) σαν άγγελοι του Θεού»· ούτε γάμος ούτε παιδιά.

Και λέει ο θεός απόστολος: «Η αληθινή ζωή μας είναι στον ουρανό, απ' όπου περιμένουμε τον Σωτήρα μας Κύριο Ιησού, ο οποίος και θ' αλλάξει τη μορφή του ταπεινού σώματός μας, για να ομοιάσει στην όψη του δικού του ένδοξου σώματος».

Δεν εννοεί, βέβαια, -αλίμονο κάτι τέτοιο-, την αλλαγή μας σε άλλη μορφή, αλλά εννοεί την αλλαγή μας από την κατάσταση της φθοράς σ' αυτήν της αφθαρσίας.

Θα ρωτήσει όμως κάποιος: Πώς θ' αναστηθούν οι νεκροί; Πω, πω, απιστία! Πω, πω, ανοησία! Αυτός που μετέβαλε το χώμα σε σώμα μόνο με τη βούλησή του, Αυτός που έδωσε εντολή σε μια μικρή σταγόνα του σπέρματος ν' αυξηθεί μέσα στη μήτρα και να σχηματίσει αυτό το πολυσχιδές και πολύμορφο όργανο του σώματος, δεν θα μπορέσει και πάλι με τη βούληση του ν' αναστήσει αυτό που δημιουργήθηκε και στη συνέχεια διαλύθηκε;

«Με ποι σώμα θ' αναστηθούν; (ρωτάει). Ανόητε!». Εάν η πώρωσή σου δεν σου επιτρέπει να πιστεύεις στα λόγια του Θεού, τουλάχιστον πίστευε στα έργα του.

«Εσύ αυτό που σπείρεις δεν φυτρώνει, εάν δεν θαφτεί· και δεν σπείρεις το φυτό που θα φυτρώσει, αλλά γυμνό σπόρο, είτε τύχει σταριού είτε κάτι άλλο. Ο Θεός όμως είναι που δίνει, σύμφωνα με τη θέλησή του, τον κορμό σ' αυτό (το σπόρο)· παρόμοια δίνει στο κάθε σπόρο το δικό του κορμό».

Δες, λοιπόν, πως οι σπόροι παραχώνονται μέσα στα αυλάκια σαν σε τάφους. Ποιος είναι αυτός που τους δίνει ρίζες, κορμό και φύλλα, στάχια και πολύ λεπτά καλάμια. Δεν είναι ο Δημιουργός των πάντων;

Δεν είναι η εντολή αυτού που τα κατασκεύασε όλα;

Παρόμοια, λοιπόν, πίστευε ότι θα γίνει και η ανάσταση των νεκρών, με τη θεία βούληση και το θείο πρόσταγμα· διότι η δύναμή του συνεργεί αμέσως με τη βούλησή του.

Θ' αναστηθούμε, λοιπόν, με την ένωση πάλι των ψυχών με τα σώματα, τα οποία θα γίνουν άφθαρτα και θ' αποβάλλουν τη φθορά· και θα παρουσιασθούμε στο φοβερό κριτήριο του Χριστού.

Τότε ο Διάβολος, οι δαίμονές του, ο άνθρωπός του,– ο Αντίχριστός εννοώ–, και όλοι οι ασεβείς και οι αμαρτωλοί θα παραδοθούν στο αιώνιο πυρ, όχι το υλικό, όπως η φωτιά που εμείς έχουμε, αλλά σ' αυτό που ο Θεός γνωρίζει.

Τότε, όσοι έκαναν τα καλά έργα θα λάμψουν σαν τον ήλιο στην αιώνια ζωή μαζί με τους αγγέλους και με τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, τον οποίο θα βλέπουν συνεχώς· με τη θέα του θα απολαμβάνουν την ατελείωτη χαρά που προσφέρει, και θα τον δοξολογούν μαζί με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα στην άπειρη αιωνιότητα. Αμήν.

Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, «Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως»,
απόδοση στην νέα ελληνική, Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν
Μητροπολίτης Δράμας). Από:

http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/paterikon/iwannhs_damaskhnos_ekdosis_akribhs.htm

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)